

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣ

ΕΤΟΣ 63

5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1998

ΑΡΙΘΜΟΣ 1138

Αφιερωμένη στην πολιτιστική κληρονομιά του Βυζαντίου η φετινή εκδήλωση για τα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Με ειδικό βραβείο για την προσφορά της στο θέατρο και τις τέχνες τιμήθηκε, στην διάρκεια γεύματος που διοργανώνει η Αρχιεπισκοπή Αμερικής, με την ευκαιρία της γιορτής των Τριών Ιεραρχών, στο ξενοδοχείο "Waldorf Astoria" η ηθοποιός Ειρήνη Παπά. Δίπλα στη διάσημη ηθοποιό και ο θρυλικός Ζορμπάς, ο ηθοποιός Αντονί Κουίν.

Τα έσοδα από την εκδήλωση που ήταν αφιερωμένη στην πολιτιστική κληρονομιά του Βυζαντίου, διατέθηκαν για την ενίσχυση ειδικού ταμείου υποτροφιών της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού, στην Μασαχουσέτη. Στη σημασία μάλιστα του έργου της σχολής αναφέρθηκαν με σύντομες παρεμβάσεις δύο τελειόφοιτοι φοιτητές της Θεολογικής σχολής.

Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης μίλησε για την σημασία του Βυζαντινού πολιτισμού και τα δώρα του στον δυτικό πολιτισμό, η καθηγήτρια δρ. Αναμαρί Βέιλ Καρ, επικεφαλής του τμήματος Ιστορίας της Τέχνης, στο πανεπιστήμιο "Σάουδερν Μέθοδιστ" του Ντάλας.

Η ομιλία της κ. Καρ συνοδεύτηκε από προβολή εγχρώμων διαφανειών με τους θησαυρούς του Βυζαντίου. Η ομιλία είχε ως θέμα: "Δώρα από μια ξεχασμένη αυτοκρατορία: Βυζάντιο και Δυτικός Πολιτισμός". Η κ. Καρ επεσήμανε ότι το Βυζάντιο δεν είναι πλέον ένα ξεχασμένο κεφάλαιο στην ιστορία του Δυτικού Πολιτισμού, αφού πλέον έχει περάσει στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας τόσο με τις εκθέσεις που γίνονται σε διάφορα μουσεία, όπως αυτό του Λούβρου, αλλά και του Βρετανικού και του Μητροπολιτικού Μουσείου της Νέας Υόρκης, αλλά και μέσα από άλλες μεθόδους προβολής της ιστορίας του Βυζαντίου, όπως η τηλεόραση.

Ο Σεβασμιότατος με την Ειρήνη Παπά και τον Αντονί Κουίν.

Το έργο της τιμώμενης αλλά και την σημασία της εκδήλωσης επεσήμαναν στους χαιρετισμούς τους ο Γενικός Πρόεδρος της Ελλάδας κ. Χαράλαμπος Μάνεσης, ο πρέσβης της Κύπρου στην Ουασίνγκτον κ. Ανδρος Νικολαΐδης καθώς και ο δήμαρχος της Νέας Υόρκης κ. Ρούντολφ Τζουλιάνι. Ενα μικρό αφιέρωμα στο έργο της παρουσίασε ο Γιάννης Σιμωνίδης.

Η Ειρήνη Παπά ευχαρίστησε τον Σεβ. Αρχιεπίσκοπο κ. Σπυρίδωνα και εκείνους που την επέλεξαν για το βραβείο καθώς και τον Αντονί Κουίν για τη συμπαράστασή του. Η κ. Παπά κάλεσε όλους να βοηθήσουν για να προβληθούν και πάλι τα ελληνικά γράμματα, η σκέψη και το πνεύμα στον δυτικό κόσμο. Πάντοτε, τόνισε χαρακτηριστικά, στις βαλίτσες μου υπάρχουν στοιχεία από την Ελλάδα, το πνεύμα και τους θησαυρούς της.

Το επόμενο βήμα της, όπως είπε η διάσημη ηθοποιός είναι το Βυζάντιο, η πόρτα που, όπως είπε, κράτησε τους Βαρβάρους έως από την Ευρώπη. Αναφέρθηκε και στις προσπάθειές της να επιστρέψει στην πατρίδα της κάτι από όσα της έδωσε με την δημιουργία σχολής.

Αναφερόμενος στην τιμώμενη ο Σεβασμιότατος τόνισε ότι η Ειρήνη Παπά αποτελεί σύμβολο του θεάτρου και την χαρακτήρισε πρεσβευτή του Ελληνικού και του Βυζαντινού πολιτισμού. Μαζί με το βραβείο, ο Αρχιεπίσκοπος της πρόσφερε και μια εικόνα της Θεοτόκου, εκ μέρους του Οικουμενικού Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίου.

Αποδεχόμενη το βραβείο η κ. Παπά ευχαρίστησε το κοινό με ενα δημοτικό τραγούδι και ένα ύμνο προς τη Θεοτόκο. Στο τέλος της εκδήλωσης και μετά από την προτροπή του Αρχιεπισκόπου Σπυρίδωνα, ο Αντονί Κουίν, ανακοίνωσε συγκινημένος ότι πρόκειται σύντομα να τελέσει και θρησκευτικό γάμο, αφού προηγουμένως ασπαστεί την Ορθοδοξία.

Επικεφαλής της διοργανωτικής Επιτροπής ήταν η κ. Φανή Πεταλίδη Χόλιντεϊ και ο κ. Ηλίας Κουλουκούντης, νέος πρόεδρος του συμβούλου του Αρχιεπισκοπικού Καθεδρικού της Αγίας Τριάδας.

Αρχιεπισκοπική Έγκυκλιος για τη Γιορτή των Ελληνικών Γραμμάτων

Προς τους ευλαβέστατους Ιερατικά Προϊσταμένους, τα εντιμότατα Διοικητικά Συμβούλια, τις Σχολικές Επιτροπές και τους Συλλόγους Γονέων, τους ελλόγιμους Διευθυντές και Δασκάλους των Ημερησίων και Απογευματινών Σχολείων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αμερικής:

Προσφιλέστατοι συνεργόι μου στο ιερό έργο της ελληνικής εκπαίδευσης, ζούμε σε μια εποχή καταπληκτικής επέκτασης της τεχνολογίας και του πολιτισμού που βασίζεται σ' αυτή. Είναι η εποχή της τεχνολογικής επανάστασης.

Η γνώση, σε όλες σχεδόν τις πτυχές της, είναι σήμερα πολύ πιο προσιτή και προσφέρεται με μεγαλύτερη ευκολία. Παρά το αδιαμφισβήτητο αυτό γεγονός, δεν είναι καθόλου βέβαιο, ότι οι σημειώνοι νέοι αποκτούν περισσότερη γνώση από τους προγενέστερους τους. Ούτε επίσης είναι εξακριβωμένο, ότι εφοδιάζονται καλύτερα με τις απαραίτητες εκείνες γνώσεις που χρειάζονται να κάνουν κτήμα τους για να οικοδομήσουν πιο θετικά και εύστοχα τη ζωή τους. Το ζήν είναι ίσως ευκολότερο σήμερα, όχι όμως και το "εὖ ζήν".

Φαίνεται, ότι ο τεχνολογικός πολιτισμός έχει αλλοιώσει κατά μεγάλο ποσοστό τις αξεις και τις προοπτικές που συνδέονται με την ολοκληρωμένη ανάπτυξη την νέων μας. Και τούτο,

διότι η τεχνολογία έχει ως βάση την ύλη. Κατά συνέπεια παραγκωνίζονται αρκετά, ή ακόμα και αλλοιώνονται, οι πνευματικές αξεις που κάνουν τη ζωή πιο ανθρώπινη και οδηγούν τον άνθρωπο προς τον Θεό, εξοικειώνοντάς τον μάλιστα και εξομοιώνοντάς τον, κατά κάποιο τρόπο, μαζί του.

Ετοιμείται μονομερής και ελλιπής ανάπτυξη. Η γνώση δεν γίνεται επίγνωση. Το "γνώθι σ' αυτόν" δεν επιτυγχάνεται, αφού δεν επιδιώκεται καν. Και έτοιμειται με την θλιβερό φρανόμενο την σημερινών αποπροσανατολισμών και αποτυχιών, για να μη πούμε, και των νυαργίων και συντριμμάτων πολλών νέων της εποχής μας.

Γνωρίζετε όλοι, και μάλιστα όσοι μεταξύ σας ασκείτε το υψηλό υπούργημα του εκπαιδευτικού, τη μεγάλη αυτή επιδραση, την οποία ασκεί σήμερα η τεχνολογική επανάσταση πάνω στην ανάπτυξη και γενικότερα στη ζωή την νέων μας. Γνωρίζετε και από την πράξη και από τις μελέτες των ειδημόνων τα πολλά αρνητικά αποτελέσματα που έχει η επιδραση αυτή, αν και δεν λείπουν οπωδήποτε και τη θετικά. Δική σας, λοιπόν, είναι η ευθύνη και δικό σας το προνόμιο να επιδιώξετε και να επιφέρετε την απαραίτητη ισορροπία που χρειάζεται, ιδιαίτερα σήμερα, στην εκπαίδευση και στην πνευματική ανατροφή των νέων μας. Στην αποστολή σας αυτή έχετε οδηγό και συμπαραστάτη την Εκκλησία. Αυτό τονίζει ιδιαίτερα μεγάλη γιορτή των Εγκλησίας.

να ενισχύσει το φρόνημά μας και να ανανεώσει την αφοσίωση όλων μας στο ιερό καθήκον που έχουμε απέναντι στους νέους μας.

Οι τρεις Ιεράρχες είναι οι σηματοδότες και προστάτες της ορθής και ισορροπημένης διαπαιδαγώγησης των νέων μας. Η ζωή τους και η διδασκαλία τους αποτυπώνουν την ιδιαίτερη σύζευξη της γενικής γνώσης που συνδέει τον άνθρωπο προς τον κόσμο, με την προσωπική γνώση που συνδέει τον άνθρωπο προς τον Θεό.

Ετοιμείται με αυτή την αφοσίωση την ανθρώπινη φύση για να απελευθερώσει τον άνθρωπο από την ισορροπημένη διαπαιδαγώγηση των νέων μας. Οπως εκείνοι τότε, έτοιμοι να εμείς τώρα, ας πάρουμε ό,τι καλύτερο μας προσφέρει ο σύγχρονος τεχνολογικός πολιτισμός και ό,τι το συνδέουμε με το θείο λόγο που ανέλαβε την ανθρώπινη φύση για να απελευθερώσει τον άνθρωπο από την ισορροπημένη διαπαιδαγώγηση των νέων μας.

Οι τρεις Ιεράρχες σύνδεσαν ό,τι καλό τους έδωσε η εποχή τους, την αρχαία ελληνική κλασική, τη θύρασθεν παιδεία, με την κατά Χριστόν μόρφωση. Πήραν τα Ελληνικά γράμματα και τα εμπότισαν με τις αλήθειες της αποκαλύψης του Θεού.

Εκαναν την Ελληνική γλώσσα κύριο όχημα του Ευαγγελικού λόγου. Εκτισαν ένα νέο πολιτισμό, τον ελληνοθρόδοξο χριστιανικό, ο οποίος επί γενεές τώρα φωτίζει τους λαούς που τον ιωθέτησαν. Αυτή είναι η πλουσιότερη και αξιολογότερη κληρονομία που κατέχουμε ιδιαίτερα εμείς οι ελληνοθρόδοξοι σήμερα, αφού μιλάμε ακόμα την ίδια γλώσσα και χρησιμοποιούμε το ίδια γράμματα που χρησιμοποίησαν οι τρεις εκείνοι παταμένιστοι

φωτιστήρες. Την προοπτική αυτής της κληρονομίας χρειάζεται και ο σύγχρονος κόσμος μας που βρίσκεται σε σύγχυση, λόγω του μονόπλευρου υπερτονισμού των τεχνολογικών επιτευγμάτων του.

Με τη γιορτή την τριάντα Ιεραρχών η Εκκλησία μας προσκαλεί να συνεχίσουμε την ίδια πορεία για να επιτύχουμε αποτέλεσμα ισάριο εκείνου την τριάντα μεγάλων φωτιστών και πολλών προγόνων μας που τους ακολούθησαν μέσα στη μακραίωνη ιστορία μας. Οπως εκείνοι τότε, έτοιμοι να εμείς τώρα, ας πάρουμε ό,τι καλύτερο μας προσφέρει ο σύγχρονος τεχνολογικός πολιτισμός και ό,τι το συνδέουμε με το θείο λόγο που ανέλαβε την ανθρώπινη φύση για να απελευθερώσει τον άνθρωπο από την ισορροπημένη διαπαιδαγώγηση των νέων μας.

Χωρίς τη σύνδεση αυτή η ζωή χάνει το βαθύτερο νόημά της. Γίνεται γρίφος που προκαλεί σύγχυση και ουτοπίες που οδηγούν στην κακοδαιμονία, στην αποπληξία, στην αλοτριώση, στο θάνατο. Το φωτεινό παράδειγμα την τριάντα Ιεραρχών μας υποδεικνύει τον ορθό δρόμο που πρέπει με αποφασιστικότητα να ακολουθήσουμε.

Με ολόθυμης πατρικές ευχές εν Κυρίω,

Η γλώσσα, που κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει...

Ποιο μέλος του σώματος μας είναι τόσο σημαντικό ώστε, αν μας ήταν δυνατόν να συγκρατήσουμε μόνον αυτό το μέλος, τότε ίσως, όπως λένε οι Γραφείς, να θεωρούμαστε τέλειοι; Ποιο μέλος του σώματος μας μπορεί, μέσα σε μια στιγμή να μας παρουσιάσει ενώπιον των Αγίων ή να μας υποβιβάσει και να μας απομακρύνει από κάθε τι που σχετίζεται με την Αγιότητα;

Ποιο μέλος του σώματος μας είναι ουσιαστικά η πόρτα της ψυχής, έτσι ώστε όταν ανοίγει αποκαλύπτει την αλήθεια, τον παλμό και την ύφανση της ύπαρξής του είναι μαχ; Ποιο μέλος του σώματος μας έχει την ικανότητα να σκοτώνει ή να αναστατώνει, να γκρεμίζει ή να χτίζει, να θεραπεύει ή να τραυματίζει, να ολοκληρώνει ή να καθιστά ανάπτηρους, ν' αγαπάει ή να μισεί, να προξενεί πιόνο ή ν' ανακουφίζει, να διδάσκει ή να απονεκρώνει, να ζωογονεί ή να θανατώνει στη στιγμή; Την απάντηση την βρίσκουμε στις **Παροιμίες**, «Χειλή άφρονος συντρίβει και, το δε στόμα αυτού το θρασύ θάνατον επικολείται. Στόμα αφρονος συντρίβει αυτώ, τα δε χειλη αυτού, παγίς τη ψυχή αυτού. (Κεφ. 18,6)

Ο Απόστολος Ιάκωβος στην επιστολή του μας λέει «Ει τις δοκεί θρήσκος είναι εν ημίν, μη χαλιναγωγών γλώσσαν αυτού, αλλ' απατάν καρδίαν αυτού, τούτου μάταιος η θρησκεία.» (1,26) Ο Κύριος μας λέει τα ακόλουθα σύμφωνα με τον Απόστολο Ματθαίο, «Εκ γαρ του περισσεύματος της καρδιάς το στόμα λαλεί. Ο αγαθός ἀνθρωπός εκ του αγαθού θησαυρού εκβάλλει αγαθά, και ο πονηρός ἀνθρωπός εκ του πονηρού θησαυρού εκβάλλει πονηρά. Λέγω δε υμίν οτι παν ρήμα αργόν εάν λαλήσωσιν οι ἀνθρωποι, αποδώσουσιν περί αυτού λόγον εν ημέρα κρίσεως. Εκ γαρ των λόγων σου δικαιωθήσῃ και εκ των λόγων σου καταδικασθήσῃ.» (Ματθ. 12,34-37)

Προς στιγμή ας στραφούμε σε μια από τις μεγαλύτερες Άγιες της Εκκλησίας την Αγία Μαρία της Αιγύπτου. Η Αγία Μαρία ήταν μια νέα η οποία ζούσε μια τρικυμισμένη ζωή. Δεν μπορούσε να βρει ησυχία ούτε με την μητέρα της ούτε με τον πατέρα της. Αποφάσισε να φύγει από το σπίτι και να βρει το μέλλον της. Άλλα η φτώχεια της και η ομορφιά της την εξαπάτησαν και ἐπεισ θύμα της πορνείας. Πούλησε το κορμί της για να ικανοποιήσει την πείνα της.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ Ο ΣΜΥΡΝΗΣ:

Ο ΜΑΡΤΥΡΙΚΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Στις 23 Φεβρουαρίου η Εκκλησία μας τιμά τον Αγιο Πολύκαρπο, Επίσκοπο Σμύρνης, που μαρτύρησε στα μέσα του δεύτερου αιώνα. Οι πληροφορίες που έχουμε για τη θαυμαστή ζωή του προέρχονται από τον Αγιο Ειρηναίο, μαθητή του Αγίου Πολύκαρπου, τον μεγάλο ιστορικό Ευσέβιο και κυρίως από το λεγόμενο «Μαρτυρολόγιο» του Αγίου Πολύκαρπου. Το περίφημο αυτό μικρό βιβλίο αποτελεί στην πραγματικότητα μια από τις πιο αξιοσημείωτες

του καθ. Γεωργίου Σ. Μπεμπή

αρχαίες πηγές, οι οποίες περιγράφουν τη σύλληψη, τη δίκη, καταδίκη και τον θάνατο το μαρτυρικό των αρχαίων χριστιανών και μάλιστα των θεόπνευστων ηγετών της αρχαίας Χριστιανικής Εκκλησίας.

Ο Αγιος Πολύκαρπος, υπήρξε μαθητής και γνώριμος του Ευαγγελιστή Ιωάννη και άλλων Αποστόλων, γι' αυτό το λόγο, οι Πατρολόγιοι τον κατατάσσουν στη χορηγία των αρχαίων χριστιανών και μάλιστα των θεόπνευστων ηγετών της αρχαίας Χριστιανικής Εκκλησίας. Οι διώκτες κατά τη δίκη του στο στάδιο της Σμύρνης τον κατηγόρησαν, ευθέως, ως «τον Αστίας διδάσκαλο, τον πατέρα των Χριστιανών, των ημετέρων θεών καθαιρέτην. . .» (κεφ.12). Πράγματι, η καθαγιασμένη ζωή του και το Χριστομήτη παράδειγμά του μαζί με την επιτυχημένη παρουσία και παρουσίαση του Ευαγγελίου, είχε αντίκτυπο σ' ολόκληρη τη Μικρά Ασία. Ειδωλολατρικοί ναοί έκλειναν, τα χρηματικά έσοδα μειώνονταν, η θρησκεία των ειδώλων υφίστατο μια άνευ προηγουμένου καθίζηση. Ετσι, η προσαγωγή του Αγίου Πολύκαρπου στο αμφιθέατρο της Σμύρνης πήρε «παλλαϊκό» χαρακτήρα: Ο ανθύπατος της Αστίας Στάτιος Κοδράτος, ο οποίος προηδρεύει της «λαϊκής» δίκης, εξέφρασε τις φοβίες και τις ανησυχίες ολόκληρης της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας για την αλματώδη άνοδο και διάδοση της νέας θρησκείας του εσταυρωμένου

Ναζωραίου. Βέβαια, η δίκη έγινε με όλους τους τύπους και με όλες τις διαδικασίες της περιφήμης Ρωμαϊκής δικονομίας. Κατά τα ειωθότα, ζητήθηκε από τον γηραιό Επίσκοπο να αλλάξει γνώμη και να κάνει θυσία στα ειδωλα. Συγκινητική ήταν η ηρωική απάντηση του Αγίου Πολύκαρπου. Πώς ήταν δυνατό να απαρνηθεί τον Σωτήρα Χριστό, τον οποίο διδάχθηκε να αγαπά και να διακονεί από τη μικρή παιδική του ηλικία; Η διά πυρός καταδίκη και τιμωρία ήταν άμεση. Άλλα το πανάμωμο σώμα του μάρτυρα Επισκόπου δεν εκαίτετο. . . Ομως το θαύμα αυτό δεν κλόνισε τη σκληροκαρδία των καταδικώτων του. Εκτελέστηκε τελικά διά ξίφους.

Τοντίδραση της αρχαίας Εκκλησιαστικής κοινότητας της Σμύρνης ήταν πρέπουσα. Συνέλεξαν οι γενναίοι μαθητές του τα οστά του αγίου και τα έθαψαν σε μνημείο για να τον τιμήσουν και να τον ενθυμούνται αιώνια. Τα κεφάλαια 17 και 18 του «Μαρτυρολογίου» του Αγίου Πολύκαρπου θεωρούνται από τους μελετητές της αρχαίας Εκκλησίας ως πολύτιμες πηγές της ανάπτυξης της τιμής των αγίων λειψάνων των μαρτύρων, και της εμπέδωσης ως «γενεθλίου» εορτής των χριστιανών της ημερομηνίας του μαρτυρίου και της εις ουρανούς μετάβασης των. Με άλλες λέξεις, από το «Μαρτυρολόγιο» του Αγίου Πολύκαρπου πήραμε τη συνήθεια να εορτάζουμε όχι πλέον την ημέρα της γέννησης, ως έπρατταν οι Ρωμαίοι, αλλά την ημέρα του μαρτυρίου και της κοιμησης, ως νέα «γενέθλιο» ημέρα εις την Χριστώ κοιμηση. Ο εορτασμός της ονομαστικής εορτής των αγίων συμπίπτει πάντοτε με την νέα, πλέον «γενεθλίον» εν Χριστώ ημέρα. Η 23η Φεβρουαρίου, κατά την οποία εορτάζουμε τη μνήμη του Αγίου Πολύκαρπου είναι η ημέρα του μαρτυρίου του.

Ο υμνωδός της Εκκλησίας μας καλεί τον Αγιο Πολύκαρπο «αξιόθεο» Ιερόρχη και «αθλοφόρο» και ένδοξο. Το άμωμο παράδειγμα του ας εμπνεύει τη ζωή μας και τώρα και πάντοτε...

Ο κ. Γεώργιος Σ. Μπεμπής είναι καθηγητής της Πατρολογίας στην Θεολογική Σχολή Τιμού Σταυρού της Ι. Αρχιεπισκοπής Αμερικής.

Σταυρό τον Τίμιο του Κυρίου της. Φεύγοντας η Αγία Μαρία ογόρασε ένα σακούλι φασόλια και δύο καρβέλια φωμί. Ήξερε ότι αν θα έμενε στην Πόλη θα εξακολουθούσε τη ζωή στην αμαρτία. Γι αυτό, επειδή έδωσε τον λόγο της στον Θεό ότι θα άλλαζε τρόπο ζωής, έπρεπε να φύγει.

Πήρε το πλοίο και διέσχισε τον Ιορδάνη Ποταμό, και φτάνοντας στην έρημο, έζησε εκεί για 48 ολόκληρα χρόνια. Σ' όλο αυτό το διάστημα το σακούλι της με τα φασόλια δεν άδειασε ούτε σώθηκε το φωμή της. Νήστευε υπερβολικά, και ο Θεός δεν την άφησε μόνη. Μια ημέρα φώναξε στο Θεό μ' όλη την δύναμη της καρδιάς της «Θεέ μου Θεέ μου και τι δεν θα έδινα να γινόμουνα μια φορά ακόμη παρθένα για Σένα, να νιώσω στην καρδιά μου ότι με συγχώρεσες, και ότι ο λόγος σου με εξάγνισε! Ανανέωσε με και κάνε με παιδί σου πάλι». Μια φωνή της απάντησε «Μαρία, Μαρία, είσαι στα μάτια Μου σαν δέκα παρθένες με την μετάνοια σου». Αμέσως παρακλήσε η Αγία Μαρία τον Θεό να της στειλεί ένα Ιερέα, διότι ήθελε να εξομολογηθεί τις αμαρτίες της και να κοινωνήσει τα Αχραντα Μυστήρια. Ο Πατήρ Ζωσιμάς, εν αντιθέσει με την Αγία Μαρία, ήταν ένας άνθρωπος ο οποίος από 8 χρονών νίστευε και προσεύχετο. Στα 17 του χρόνια έγινε Μεγαλόσχημος Μονοχός. Έφθασε στο σημείο να πει από την Μονή του: «Θεέ μου υπόδειξ μου να πάω κάπου αλλού, διότι εδώ στη Μονή δεν μαθαίνω τίποτε. Δείξε μου τον τρόπο, διδάξε με». Οι ικεσίες του εισακούστηκαν. Ο Θεός τον έστειλε σ' ένα μοναστήρι στην Ιεροσόλυμα, όπου οι μοναχοί είχαν ένα δικό τους έθιμο. Κάθε χρόνο κατά το διάστημα της Σαρακοστής, οι μοναχοί έφευγαν από το μοναστήρι για 40 ημέρες και πήγαιναν στην έρημο για να νηστέψουν αυστηρά και να προσευχηθούν. Επέστρεφαν δε στο μοναστήρι λίγο πριν την Μεγάλη Εβδομάδα.

Καθώς ο Πατήρ Ζωσιμάς περπατούσε στην έρημο, ακούει ξαφνικά μια γυναικεία φωνή να του λέει, «Πάτερ Ζώσιμε ρίξε μου το έξωρασό σου. Πάτερ Ζώσιμε η άμφος μου κατέστρεψε τα ενδύματα μου, ρίξε μου το έξωρασό σου». Ο Πάτερ Ζωσιμάς έβγαλε το έξωρασό του και της το έριξε. Εάν σήμερα κοιτάζουμε μετά προσοχής τις εικόνες της Αγίας Μαρίας, βλέπουμε το σώμα της κάπως γυμνό, να καλύπτεται από το μαύρο εξώρασό που της έριξε ο Πάτερ Ζωσιμάς. Η Αγία Μαρία τότε του ζήτησε να εξομολογηθεί τις αμαρτίες της. Ο Πάτερ Ζωσιμάς έμεινε άναυδος: «Κύριε μου, Σε γνώρισα απά μόνη μου πάρνη, αλλά από μια πάρνη που μετανόησε, μια γυναίκα που δεν φέρει τον τίτλο της ιεροσύνης. Μια γυναίκα που αφιέρωσε όλη τη ζωή της στη μετάνοια.

Ο Πάτερ Ζωσιμάς άκουσε την Μαρία να εξιστορεί όχι μόνο τη δική της ζωή, αλλά και την δική του. Τον άφησε με μια παράκληση στην ψυχή του: «Του χρόνου Πάτερ Ζώσιμε, φέρε μου την Θεία Κοινωνία». Την επόμενη χρονιά ο Πάτερ Ζωσιμάς της έφερε την Θεία Κοινωνία, αναφωτόμενος: «Πώς θα την βρω;» Ευθύς ως έφθασε στις ζήθες του Ιορδάνη, βλέπει στην απέναντι ζήθη την ευλογημένη Μαρία της Αιγύπτου! «Περίμενε» του λέει περπατώντας επάνω στα νερά του ποταμού. Τότε, γονάτισε μπροστά του και έλαβε την Θεία Κοινωνία. Αναχώρησε ευχαριστώντας τον γέροντα Ιερέα που εισάκουσε την παράκληση της.

Την επόμενη χρονιά επέστεψε ο Πάτερ Ζωσιμάς στην έρημο, αλλά την φορά αυτή βρήκε την Αγία Μαρία νεκρή. Στην άμμο επάνω, δίπλα στο πτώμα της είχαν χαραχτεί τα ακόλουθα λόγια: «Πάτερ Ζώσιμε θάψε εδώ τα ανάξια λείφανα της ταπεινής δούλης, του Θεού, Μαρίας που πέθανε πέρυσι την Μεγάλη Παρασκευή». Ο Πάτερ Ζωσιμάς την είχε κοινωνήσει την Μεγάλη Πέμπτη, και μέχρι της στιγμής εκείνης δεν ήξερε το όνομά της. Το δέ μέρος που την είχε κοινωνήσει την προηγούμενη χρονιά, απείχε τρεις μέρες με τα πόδια απ' όπου την βρήκε! Παρ' όλα αυτά η Αγία Μαρία περπάτησε όλο αυτό τον δρόμο, μέσα σε μια μέρα! Ποιος ο λό

Εκδήλωση για τον Αγίο Νεκτάριο στη Μεταμόρφωση Κορόνας, NY

Το προσκύνημα του Αγίου Νεκταρίου στον I. Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην Κορόνα Νέας Υόρκης. (φωτ. Μαρία Τόλιου)

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Με ιδιαίτερη κατάνυξη και λαμπρότητα η Κοινότητα της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στην Κορόνα Νέας Υόρκης γιόρτασε τη μνήμη του Θαυματουργού Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως του εν Αιγαίνη. Στο ναό, βρίσκεται και Ι. Προσκύνημα του Αγίου Νεκταρίου, το πρώτο στην περιοχή της Νέας Υόρκης, που δημιουργήθηκε πρότευς με πρωτοβουλία του Παν. Αρχιμανδρίτη π. Κλεόπα Στρογγύλη και με την υποστήριξη των ευλαβών Χριστιανών της περιοχής. Στο ειδικά διαμορφωμένο χώρο φυλάσσονται σε αργυρή θήκη ιερά λείψανα του Αγίου.

Τις εορταστικές εκδηλώσεις, στις 8 και 9 Νοεμβρίου, τίμησαν με την παρουσία τους οι εκπρόσωποι του Σεβ. Αρχιεπισκόπου μας, Θεοφ. Επίσκοπος Μελόνης κ. Φιλόθεος και ο Αιδ. π. Γεώργιος Πασσιάς, Πρωτοσυγκελεύων. Παρέστησαν επίσης οι Πανος. Αρχιμανδρίτες κ. Ιερόθεος Μαρκόπουλος, κ. Κύριλλος Μαρκόπουλος, ο Αιδεσ. π. Δημήτριος Αντόκας, ο Γεν. Πρόξενος της Ελλάδος κ. Χαράλαμπος Μάνεσης, ο Πρόξενος της Κύπρου κ. Βασιλείος Φιλίππου, ο Υποπρόξενος της Κύπρου Δρ. Χρήστος Παυλίδης, ο Λιμενάρχης κ. Πελοπίδας Αγγελόπουλος, ο Διευθυντής του Γραφείου Παιδείας της Αρχιεπισκοπής Δρ. Νικόλαος Κλαδόπουλος και πολυτιλθέσ

εκκλησίασμα.

Εντυπωσιακή ήταν η προσέλευση από τη Νέα Υόρκη, τη Βοστώνη, την Ατλάντα, τη Νέα Ιερσέη, την Ουάσιγκτον, την Αυστραλία, και άλλού. Συγκινητική υπήρξε η παρουσία πολλών νέων, στα πρόσωπα των οποίων τιμήθηκε η GOYA της κοινότητας της Κορόνας με το βραβείο «Άγιος Νεκτάριος».

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας παρατέθηκε πλούσιο γεύμα, τα έσοδα από το οποίο θα διατεθούν για την ολοκλήρωση της κατασκευής του νέου μαρμάρινου βυζαντινού σολέα στον I. Ναό της Μεταμορφώσεως. Σημειώτεον ότι στην Κοινοτική αίθουσα υπήρξε έκθεση σπανίων φωτογραφιών από τη ζωή και τη δράση του Αγίου Νεκταρίου. Τόσο στον Εσπερινό, όσο και στη Θεία Λειτουργία έφαλλε ο Πρωτοψάλτης κ. Γεώργιος Μπιπλάλης με τη χορωδία του και φοιτητές από την I. Θεολογική Σχολή του Τιμίου Σταυρού Βοστώνης. Ανήκουν πολλά συγχαρητήρια στην τελετάρχη των εκδηλώσεων κ. Αικατερίνη Λουκάτου, την Πρόεδρο της Φιλοπτώχου κ. Χριστίνα Πόλ και τα μέλη της Αδελφότητας και σε δόλους όσους συνέβαλαν στην άρτια παρουσίαση των εκδηλώσεων. Όλοι εργάστηκαν με νεανικό παλμό και ενθουσιασμό, εμπεδώνοντας μήνυμα ενότητος και πρόσδου.

Κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει...

σελ. 12

ακροατής είναι εξ' ίσου ένοχος όσον αυτός που συκοφαντεί». Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει: «Έαν νηστέψεις το κρέας, το φάρι, τα γαλακτερά, και τα λαδερά, και την Μεγάλη Παρασκευή κατακρίνεις τον αδελφό σου, είναι προτιμότερο να περιορίσεις το στόμα σου ώστε να μην καταλύσεις τον αδελφό σου παρά να νηστέψεις το κρέας και τα υπόλοιπα.»

Διότι, το να κατακρεούργεις τον αδελφό σου την Μεγάλη Παρασκευή είναι χειρότερο από το να μην νηστέψεις.

Τελειώνοντας σας ζητώ να συγκεντρωθούμε στο θέμα της γλώσσας, η οποία αποδέχεται το Σώμα και Αίμα του Χριστού, και θεωρείται η εισοδος στην ψυχή μας. Η γλώσσα που έχει την δύναμη να δοξάζει τον Θεό, αλλά και να εξυψώσει ή να καταστρέψει ένα μικρό παιδί οικόμη. Γιατί υποφέρουν τόσα πολλά παιδιά σήμερα εδώ στην Αμερική από έλλειψη καλών αρχών και αυτοσεβασμού; Μήπως οι ίδιοι οι γονείς τους τα τσακίζουν με την γλώσσα τους, χωρίς ποτέ να τους δείξουν λίγη αγάπη, ή θαλπωρή ή ούτε καν τα αγγίζουν ποτέ; Οι Έλληνες λένε: «Η γλώσσα κόκαλα δεν έχει, αλλά κόκαλα τσακίζει!» Πάση δύναμη έχει αυτή η γλώσσα αγαπητοί μους...

Θα σας αφήσω με ένα παράδειγμα που αναφέρουν οι Γραφές: Ο Μωυσής είχε νυμφευθεί μια νέα από την Αιθιοπία,

η οποία δεν άρεσε ούτε στον αδελφό του, ούτε στην αδελφή του. Δεν την ενέκριναν, διότι ήταν ξένη και διαφορετική από αυτούς. Η Μυριάμ και ο Ααρόν την ξέσκιζαν κυριολεκτικά με τα λόγια τους. Ξαφνικά μια ημέρα η Μυριάμ έμεινε άρρωστη από λέπρα, από κορυφής μέχρι ονύχων. Τρέχει στο Μωυσή και του λέει, «Εσύ που είσαι Άγιος Μωυσή μου, προσευχήσου στο Θεό να με θεραπεύσει.» Την ρωτά ο Μωυσής: «Τί έκανες Μυριάμ, τι είπες;» Και ακούγοντας την εξομολόγησή της, της απαντά: «Έγω σε συγχωρώ, αλλά πρέπει να ρωτήσω τον Θεό αν θα σε συγχωρήσει.» Γονατίζοντας ο Μωυσής προσευχήθηκε, έκλαψε και παρακάλεσε τον Θεό «Συγχώρησε την αδελφή μου διότι ημάρτησε.» Και λέγει ο Θεός: «Θα παραμείνει η αδελφή σου λεπτή για μια εβδομάδα, και μετά θα θεραπευθεί.»

Βλέπουμε λοιπόν αγαπητοί μου καθαρά την δύναμη της γλώσσας. Η κακοήθεια της γλώσσας της Μυριάμ, της έφερε λέπρα. Η χριστή όμως γλώσσα του Μωυσή, έφερε την θεραπεία, την σωτηρία, και την συγχώρηση.

Πώς νομίζετε πρέπει να χρησιμοποιούμε την γλώσσα μας;

Ο π. Γεώργιος Πασσιάς είναι Πρωτοσυγκελεύων της I. Αρχιεπισκοπής Αμερικής.

Απαισιόδοξος ο Οικ. Πατριάρχης για την ένωση των Εκκλησιών

ΒΡΥΞΕΛΕΣ.— Σε συνέντευξη που παραχώρησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος στον δημοσιογράφο Fabien Deleclous της εφημερίδας Libre Belgique του Βελγίου, ο Παναγιότατος εύχεται να σημειωθεί πρόσδος στον οικουμενικό διάλογο αλλά θέτει ως προϋπόθεση ότι η Καθολική Εκκλησία πρέπει να δώσει στους Ορθόδοξους μια απάντηση και μια λύση ικανοποιητική για την Ουνία.

Στην ολοσέλιδη συνέντευξη του, ο Πατριάρχης αναφέρεται μεταξύ άλλων στις σχέσεις μεταξύ των δύο Εκκλησιών επισημαίνοντας ότι από την πτώση του κομμουνισμού οι σχέσεις γενικά και ο οικουμενικός διάλογος ιδιαίτερα διέρχεται κρίση, κυρίως λόγω της Ουνίας. Όμως, προσθέτει, οι δύο Εκκλησίες παραμένουν ευτυχώς σταθερές στην επιθυμία και απόφασή τους να συνεχίσουν τον θεωρητικό διάλογο και έτοι να ξεπεράσουν τα εμπόδια. Όμως, παρ' όλες τις αμοιβαίες επισκέψεις, την καλή θέληση που γενικά εκδηλώνεται, την αποφασιστικότητα να συνεχιστεί ο διάλογος και το γεγονός ότι πέρασαν ήδη 17 χρόνια από τότε που άρχισε ο θεωρητικός διάλογος μεταξύ των δύο Εκκλησιών, δηλώνει ότι δεν υπάρχει ουσιαστική πρόσδοση και προσθέτει χαρακτηριστικά: «Θα τελειώσει η δεύτερη χιλιετία και δεν θα έχουμε βρει την ενότητά μας», αποδίδοντας το γεγονός αυτό στην αποξένωση Δύσης και Ανατολής που διαρκεί εδώ και δέκα αιώνες.

Σε παρατήρηση του δημοσιογράφου ότι, αντίθετα, το θέμα της πρωτοκαθεδρίας δεν αποτελεί πια θέμα ταμπού ούτε εμπόδιο αξεπέραστο και ότι ο Πάπας έκανε στο θέμα αυτό ένα σημαντικό βήμα, απάντησε: «Είναι αλήθεια. Το αναγνωρίζω και το υπογραμμίζω με θαυμασμό. Προτείνοντας ο ίδιος να εξετασθεί αυτό το θέμα της πρωτοκαθεδρίας, ο Πάπας εκδήλωσε μεγάλη ειλικρίνεια και πολύ κουράγιο. Επίσης αναγνωρίζει ότι αυτή η πρωτοκαθεδρία αποτελεί εμπόδιο για την ενότητα, ίσως το πιο σημαντικό. Το γεγονός ότι κάλεσε θεολόγους και άλλες αρμόδιες για το θέμα προσωπικότητες να εξετάσουν σε βάθος αυτό το θέμα, αποτελεί για μας μεγάλη ενθάρρυνση.»

της Ουνίας και στη συνέχεια να εξετασθούν συγκεκριμένα σημεία τριβής, όπως η πρωτοκαθεδρία του προκαθημένου της Ρώμης.

Τόνισε ότι το θέμα της επιλογής του προβλήματος της Ουνίας αποτελεί προϋπόθεση (για διάλογο) και ότι η Καθολική Εκκλησία πρέπει να δώσει στους Ορθόδοξους μια απάντηση και μια λύση ικανοποιητική για την Ουνία.

Στην ολοσέλιδη συνέντευξη του, ο Πατριάρχης αναφέρεται μεταξύ άλλων στις σχέσεις μεταξύ των δύο Εκκλησιών επισημαίνοντας ότι από την πτώση του κομμουνισμού οι σχέσεις γενικά και ο οικουμενικός διάλογος ιδιαίτερα διέρχεται κρίση, κυρίως λόγω της Ουνίας. Όμως, προσθέτει, οι δύο Εκκλησίες παραμένουν ευτυχώς σταθερές στην επιθυμία και απόφασή τους να συνεχίσουν τον θεωρητικό διάλογο και έτοι να ξεπεράσουν τα εμπόδια. Όμως, παρ' όλες τις αμοιβαίες επισκέψεις, την καλή θέληση που γενικά εκδηλώνεται, την αποφασιστικότητα να συνεχιστεί ο διάλογος και το γεγονός ότι πέρασαν ήδη 17 χρόνια από τότε που άρχισε ο θεωρητικός διάλογος μεταξύ των δύο Εκκλησιών, δηλώνει ότι δεν υπάρχει ουσιαστική πρόσδοση και προσθέτει χαρακτηριστικά: «Θα τελειώσει η δεύτερη χιλιετία και δεν θα έχουμε βρει την ενότητά μας», αποδίδοντας το γεγονός αυτό στην αποξένωση Δύσης και Ανατολής που διαρκεί εδώ και δέκα αιώνες.

Σε ερώτηση πώς μπορούν να προσεγγισθούν και να επιλυθούν τα προβλήματα των δύο Εκκλησιών, ο Οικουμενικός Πατριάρχης απάντησε ότι θα πρέπει πρώτα να λυθεί το θέμα

CROWN PETERS

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ - ΑΘΗΝΑ

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΠΤΗΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΣΤΑΘΜΟ ΜΕ ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΑΦΟΡΕΑ

ΑΠΛΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ

\$ 319^{+Tax}
ΑΠΟ

ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

\$ 529^{+Tax}
ΑΠΟ

ΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΑΠΟ 1 ΝΟΕΜ. - 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1998

ΠΑΙΔΙΑ 2-11 ΕΤΩΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ 25% ΛΙΓΟΤΕΡΟ

\$533 BOSTON

\$582 WASHINGTON, BALTIMORE, PHILADELPHIA

\$600 CHARLOTTE, RALEIGH DURHAM

\$624 DALLAS, HOUSTON, CHICAGO

\$634 CLEVELAND, FT. LAUDERDALE, TAMPA, MIAMI, ORLANDO

PITTSBURGH, DETROIT